

Bevillingsmyndigheden efter Udkastets § 2 da aldeles vil være hævet, men den Omstændighed, at en saa væsentlig Deel af de i de faste Eiendomme anbragte Capitaler foreløbig bliver uberørt af Forandringen, vil ikke kunne andet end danne en kraftig Modvægt imod de Forsøg, som i det første Øieblik fra de private Capitalisters Side maatte blive gjorte paa at opstrue Renten udover den ved Forholdene betingede Grænse. Det har været gjort til Gjenstand for Overveielse, om ikke den omhandlede midlertidige Undtagelse ogsaa burde udvides til Sparekasser, Banker eller i Almindelighed alle af Regjeringen med Begunstigelser forsynede Instituter. Da Regjeringen saa væsentlig har befordret disse Instituters Virksomhed, vilde man i og for sig ikke finde det ubilligt, at ogsaa de undergaves den nævnte temporaire Indskrænkning, men man har dog maattet ansee en saadan Bestemmelse for uhensigtsmæssig, da Følgen formeentlig vilde blive, at disse Instituter, af hvilke flere, og navnlig Sparekasserne, allerede længe tildeels have forbrødt og erholdt en højere Rente end 4 pCt. af Prioritetslaan, enten vilde undbrage de faste Eiendomme deres Capitaler og anbringe dem i Statspapirer og lignende Effecter eller omgaae Loven ved ifkun at laane paa Accommodationsobligationer m. v., hvorved Indskrænkningen saaledes i begge Tilfælde vilde blive til Skade for de laansøgende Eiendomsbesiddere.

Det er ligeledes, som en mod Rentefodens Friggjørelse for Ublaan i faste Eiendomme i høi

Grad talende Omstændighed, blevet anført, at Laantagerne ere særlig uheldigt stillede ligesom overfor Laangiverne ved de betydelige Omkostninger til Stempelpapir m. v., som Laans Optagelse og Omflytning medføre, idet Laantageren derved i det Hele er sat ud af Stand til at benytte sig af de veylende Conjunctioner, ligesom han navnlig ogsaa, naar ved Rentefodens Friggjørelse de ældre Ublaan maatte blive optagne en masse, alene for at fremtvinge en højere Rente, meget ofte saa godt som vil være nødt til at indvilge i Creditors Forlangende for at undgaae de ommelte Bekostninger. Den saaledes fremhævede Omstændighed har vistnok sin store practiske Betydning, men det turde da ogsaa være klart, at en Reform af Renteloven, naar denne iøvrigt erkjendes nødvendig, ikke af den Grund bør standses, men at det Byrdefulde ved Prioritetslaans Optagelse og Omflytning i den berørte Retning derimod bør søges fjernet navnlig ved passende Modificationer i Stempelovgivningen. Spørgsmaalet herom har derfor været gjort til Gjenstand for Forhandling i Ministeriet, og i det Udkast til en ny Lov angaaende Brugen af stemplet Papir, som vil blive forelagt Rigsdagen, vil der findes foreslaet saadanne Rempesser i Stempelbeskatningen med Hensyn til de her vedkommende Forhold, at denne Afgift derefter ikke vil kunne hindre Laantageren i at drage Fordeel af Conjunctionerne eller afgive en Grund for ham til at indgaae paa ubillige Fordringer fra Creditors Side for ikke at see et ældre Laan opsagt.